

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— «Ότε ο Πλοίαρχος Κούκ ανέκαλυψε την Αυστραλίαν, είδεν ιθαγενείς τινας επί της παραλίας, εις τῶν ὁποίων ἐκράτει νεκρόν τι ζῶον εἰς τὴν χεῖρά του. Ὁ πλοίαρχος ἐπεμψε λέμβον μὲ ναύτας νὰ ἀγοράσωσι τὸ ζῶον, ὅτε δὲ λαβὼν αὐτὸ εὗρεν ὅτι ἦτο ἀγνωστον εἰς αὐτόν, ἔστειλεν ἕνα ναύτην ὅπως ἔνα μάθῃ τὴν ὀνομασίαν του παρὰ τῶν αὐτοχθόνων.

«Πῶς τὸ λέγεις, βρέ, τὸ ζῶον τοῦτο;» ἠρώτησεν ὁ αὐτῆς ἕνα κατάρμιον ἄγριον. Οὗτος ἔσεισεν ἀρνητικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε, «Καγγαρού», ὅπερ σημαίνει εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, «Δὲν καταλαμβάνω.»

Ὁ ναύτης ἐπιστρέψας εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Κούκ πῶς τὸ λέγουσιν ἀπεκρίθη «Κύριε πλοίαρχε, ὁ ἀράκης ἐκεῖνος εἶπε πῶς τὸ λέγουσιν καγγαρού! Ἐκτοτε τὸ ζῶον ἐτήρησε τὸ ὄνομα τοῦτο. Περιγραφὴν τοῦ ζώου τούτου μὲ εἰκονογραφίαν εὗρεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ 1868 ἔτος τῆς Εφ. τῶν Παίδων τὸν μῆνα Μάρτιον.

— Τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς Νέας Ὑόρκης διοχετεύεται ἐκ σειρᾶς 22 λιμνῶν διὰ τοῦ Κροτωναίου καλουμένου ὑδραγωγείου, ὅπερ ἔχει μῆκος 40 1/2 μιλίων, καὶ πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐδαπανήθησαν περίπου 25 ἢ 30 ἑκατομύρια ταλῆρων (180,000,000 δραχμῶν)! Τὸ ὕδωρ διανέμεται εἰς τὰς οἰκίας διὰ σιδηρῶν σωλήνων ἐχόντων περίπου μῆκος ἐν ὅλῳ 400 μιλίων. Ἡ κατανάλωσις εἶναι 95,000,000 περίπου γαλῶνια καθ' ἑκάστην! Ἡ ὀλικὴ δὲ δαπάνη τῶν ἐν Βοστώνῃ ὑδραυλικῶν ἔργων ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ 1873 εἰς 32,210,803 τάλληρα, ἦτοι εἰς 193,264,818 δραχμάς!!

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ 1879—1880 ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Πρωσίας ἐκπαιδευθέντων φυλακισμένων ἦτο 9,144· ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν διδασκάλων 70. Ἐκ τῶν 7,882, 82 0/0 ἔλαβον εὐρείαν ἐκπαίδευσιν 26 0/0 ἐδιδάχθησαν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκπαίδευσως, 50 0/0 ἔμαθον νὰ ἀναγινώσκωσι μόνον, καὶ 15 0/0 ἔμειναν ἀγράμματοι παντελῶς. Αἱ σπουδαὶ τὰς ὁποίας ἀκολουθοῦν ἐπεκτείνονται ἐπὶ ἐν ἡ δύο ἔτη, καὶ ἐμπεριέχουσιν ἀνάγνωσιν, γραφὴν, ἀριθμητικὴν, φωνητικὴν μουσικὴν, ἱερὰν ἱστορίαν διὰ τούς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, καὶ ἐνίοτε ζωγραφικὴν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδασάντων ἱερὰν ἱστορίαν τῇ 1880 ἀνῆρχετο εἰς 16,663· ἐν οἷς 8,738 Διαμαρτυροῦμενοι, 7,618 Καθολικοὶ, καὶ 277 Ἰσραηλῖται. Δέσμοι ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη τὴν ἡλικίαν οἵτινες δὲν γινώσκουσιν ἀνάγνωσιν διδάσκονται καὶ ἀνάγνωσιν ἐκτὸς τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὰς ἄλλας σπουδὰς μόνον δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεώς των.

— Ἡ ἐκδίκησις ἀμφοτέρω τὰ πρόσωπα βλάπτει· ὁ φιλέδικος παθαίνει, ὅπως ἡ μέλισσα, ἥτις ἐν τῇ ὀργῇ τῆς ἀφίνει τὸ κέντρον τῆς εἰς τὴν πληγὴν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε, καὶ ἔκτοτε καθίσταται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐπὶ τέλους ἀποθνήσκει.

— Ὁ Σίρ Ματθαῖος Χάλεκαλ δέχθρος του. Ἀνθρωπὸς τις, ὅστις ἐπροξένησε μεγάλην τινὰ ζημίαν εἰς τὸν Σίρ Μ. Χάλε, ἦλθε μίαν ἡμέραν πρὸς αὐτόν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν συμβουλευθῇ ὡς νομικὸς πῶς νὰ διευθετήσῃ τὴν περιουσίαν του. Ὁ Σίρ Μ. Χάλε τῷ ἔδωκε τὴν ζητηθεῖσαν συμβουλὴν μὲ πολλὴν προθυμίαν, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ πληρωμὴν δι' αὐτήν. Ὅταν δὲ φίλος τις τὸν ἠρώτησε πῶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ νομικὴν συμβουλὴν δωρεάν εἰς ἄνθρωπον, ὅστις τῷ εἶχε προξενήσει τόσον μεγάλην ζημίαν, ἀπε-

κρίθη, «Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι μὲ ἐδίδασκε νὰ λησμονῶ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἄλλοι μὲ προξενοῦν!»

— Παραδεξιματα μακροθυμίας. Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ὁσάκις ὀργίζετο ἐπανελάμβανε τὸ Ῥωμαϊκὸν ἀλφάβητον πρὶν ὁμιλήσῃ, διὰ νὰ ἦναι γαλήνιος καὶ δίκαιος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὀργὴν του, καὶ προσέτι διὰ νὰ λησμονῇ τὰς ἀδικίας, ἐνθυμῆται δὲ μόνον τὰς καλῶσύνas τῶν ἄλλων.

— Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀντωνίνος ἔλεγεν, «Ἀρμόζει εἰς ἐνάρετον ἄνθρωπον ν' ἀγαπᾷ ἔτι καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν πειράζουν.»

— Ὁ Ἐπίκτετος ἔλεγεν, «Ὁ βλάπτων ἐμέ, βλάπτει τὸν ἐαυτόν του, πρέπει λοιπὸν νὰ βλάψω ἄλλον διὰ νὰ βλάψω τὸν ἐαυτόν μου;»

— Ὁ Σενέκας ἐδίδασκε λέγων, «Εἰς εὐεργεσίας εἶναι αἰσχρὸν νὰ μὲ υπερβῇ τις—εἰς ἀδικήματα νὰ τὸν υπερβῶ ἐγώ!»

— Θυμαστῆς ἀφοσιώσεως παράδειγμα. Ἀπόμαχος τις Ἀγγλος εἶχε μικρὸν τινα ψιττακόν, τὸν ὁποῖον περιποιεῖτο μὲ πολλὴν φιλοστοργίαν, ἀφοῦ μάλιστα ἀπέθανε τὸ μονογενὲς παιδίον του, ὁ ψιττακὸς ἦτο ἡ μόνη παρηγορία του διὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Μετὰ 15 ἐτῶν συμβίωσιν ὁ ἀπόμαχος ἀσθενήσας ἀπέθανεν, ὁ δὲ νεκρὸς σαβανωθεὶς ἐξετέθη πρὸς τελευταῖον ἀποχαριτωμένον εἰς τοὺς συγγενεῖς.

Ὅλην ταύτην τὴν προετοιμασίαν ὁ ψιττακὸς ἵστατο παρατηρῶν σιωπηλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς ἀφοῦ δὲ ὁ ἀσπασμὸς ἐτελείωσεν ὁ ψιττακὸς ἐφώνασε, «Σῆκω ἐπάνω—Σῆκω! τὸ κανόνι ἔπесε! Δός μοι τὸ τσάι μου!» Ὡς φαίνεται ὁ ἀπόμαχος ἐσυνεβίβει νὰ δειπνᾷ, ἀφοῦ ἐπυροβόλει τὸ πυροβόλον τοῦ φρουρίου.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμία ἀπόκρισις τῷ ἔδοθη ἀπὸ μέρους τοῦ νεκροῦ, ἔτρεξεν εἰς μίαν γωνίαν τῆς οἰκίας καὶ πεσὼν ἀπέθανε! Οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἔλαβον τότε τὸν νεκρὸν του καὶ ἔθεσαν αὐτόν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ νεκροῦ τοῦ κυρίου του καὶ οὕτω συνετάφη μετ' αὐτοῦ!

— Βέβαια ὀνομάζονται τὰ ἱερὰ Βιβλία τῶν Ἰνδῶν—Βραχμᾶνες δὲ οἱ ἱερεῖς των. Εἰς τῶν ἱερῶν τούτων, ἐρωτηθεὶς κατὰ πόσον ἦτο ἐξηπλωμένη ἡ γνώσις τῶν Βιβλίων τούτων μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἀπεκρίθη· Ἐσάραων εἰδῶν γνώσις τῶν Βεδῶν ὑπάρχει. 1) Νὰ τὰς ἴδῃ τις ἀπλῶς μὲ τοὺς ὀφθαλμοῦς του. Τὴν γνώσιν ταύτην ὅλος ὁ λαὸς ἔχει. 2) Νὰ τὰς ψηλαφῇ διὰ τῶν χειρῶν του. Τὴν γνώσιν δὲ ταύτην μόνον οἱ Βραχμᾶνες ἔχουσι. 3) Νὰ ἀποστηθίσῃ τὰ εἰς αὐτὰς ἐμπεριεχόμενα παραγγέλματα. Τοῦτο μόνον πέντε εἰς τοὺς ἑκατὸν μεταξὺ τῶν Βραχμᾶνων εἶναι ἱκανοὶ νὰ κάμωσι καὶ 4) Εἶναι ἡ γνώσις, ἡ καλουμένη Δυάνα, ἥτις δύναται ν' ἀποκτηθῇ μόνον διὰ συντόνου βαθείας καὶ συνεχοῦς μελέτης τῶν ἱερῶν τούτων Βιβλίων· μόνον δὲ εἰς μεταξὺ μυρίων Βραχμᾶνων εἶναι ἀτάχος αὐτῆς. Τοῦτο δυστυχῶς δύναται νὰ λεχθῇ περὶ πολλῶν ὀνομαζομένων Χριστιανῶν, ἑκατομυρία τῶν ὁποίων ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν των δὲν εἶδον ὁλόκληρον τὴν Ἁγίαν Γραφήν· ὁλῆγοι δὲ εἶναι οἱ ἀληθῶς ἐπεστραμμένοι διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεμεταλλεύθησαν ἐν Ἀμερικῇ χρυσοὶ ἀξίας 34,000,000, ἄργυρος δὲ 43,000,000.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τί εἶναι καλλίτερον γέλωτος;
2. Τί κάμνει τινὰ πλοῦσιον καὶ δὲν προσθέτει θλίψιν;
3. Ποῖος ἦτο ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων;